

Beretning nr. 11. Beretning afgivet af Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik den 17. september 2009

Beretning

om

humanitært ophold

1. Udvalgsarbejdet

Møder

Udvalget har drøftet beretningen i 1 møde.

2. Politiske bemærkninger

Et *mindretal* i udvalget (S, SF, RV og EL) konstaterer følgende fakta:

Udlændingelovens paragraf 9 b lyder: »Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, der uden for de i § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde befinder sig i en sådan situation, at væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at imødekomme ansøgningen.«

Afgørelse om humanitært ophold træffes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration, jf. udlændingelovens § 46 a.

Praksis for afgørelser om humanitært ophold fremgår af Integrationsministeriets notat af 2. september 2008 om Integrationsministeriets praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1. Nedenfor bringes nogle uddrag af de væsentlige punkter i praksisnotatet. Hele notatet er optrykt som bilag 1.

»1. Retsgrundlaget

(...)

Af de almindelige bemærkninger til bestemmelsen ... fremgår følgende:

»1. Det foreslås, at der i udlændingeloven ind sættes en ny bestemmelse, som præciserer, at justitsministeren [nu integrationsministeren] også har mulighed for i ganske særlige tilfælde at give opholdstilladelse til personer, som af Flygtning-

genævnet har fået afslag på opholdstilladelse efter reglerne om flygtninge. (...)

(...)

2. Fastlæggelse af praksis for anvendelsesområdet for humanitær opholdstilladelse

Praksis for anvendelsesområdet for bestemmelsen i udlændingelovens § 9 b, stk. 1, er fastlagt under hensyn til forarbejderne til bestemmelsen. Efter bemærkningerne til bestemmelsen beror det på et skøn, om der foreligger sådanne særlige humanitære hensyn, som kan begrunde opholdstilladelse.«

Mindretallet understreger, at det klart fremgår ovenfor, at det beror på et skøn, om der foreligger sådanne særlige hensyn.

»Ved brev af 21. marts 1995 til Folketingets Retsudvalg orienterede indenrigsministeren udvalget om, at Indenrigsministeriet på grund af de daværende levevilkår i Kosovo-provinsen i det daværende Serbien og Montenegro, herunder navnlig oplysningerne om forholdene i sundhedssektoren, havde besluttet, at der skulle anlægges en lempeligere vurdering i forhold til meddelelse af humanitær opholdstilladelse over for etniske albanere fra Kosovo-provinsen i Serbien og Montenegro i forbindelse med såvel fysiske som psykiske sygdomme. Endvidere ville det indgå i Indenrigsministeriets vurdering af ansøgninger fra etniske albanere fra Kosovoprovinsen i Serbien og Montenegro, om der var tale om enlige med børn, idet etniske albanere fra Kosovo-provinsen efter de daværende oplysninger var særligt hårdt ramt af arbejdsløshed, hvil-